

## Posudek na diplomovou práci Lenky Hajzlerové

Problematika invazních rostlin je dnes velmi žhavé téma, k jehož prohloubení česká věda díky osobnostem Petra Pyška a Vojty Jarošíka přispívá zásadním způsobem. Díky této tradici a faktu, že o vztahu ptáků a invazních rostlin skoro žádné studie vlastně neexistují, jsem se rozhodl tyto vztahy ve svém dalším výzkumu podrobněji prozkoumat. Diplomová práce Lenky Hajzlerové je v tomto směru prvním krůčkem. Jako vše, co děláme v životě poprvé, i nástup na zvolenou výzkumná dráhu s sebou přinesl určité problémy: volba křídlatky jako modelového organismu nebyla ideální, přes její široké rozšíření a agresivitu vůči rostlinným společenstvům je její vliv na velké a mobilní organismy, jako jsou ptáci, lokálně poměrně malý, ačkoliv Lenka našla při samé východní hranici ČR pravděpodobně nejlepší lokality, jaké se u nás vyskytují; dnes bych asi práci zaměřil na některou z invazních dřevin. Zvolená metoda samplingu s plochami různé a obecně nemalé velikosti poskytla datový materiál náchylný k vlivům jiných a nepodchycených faktorů; dnes bych raději vzorkoval pomocí klasických bodů nebo záznamy každého jedince zakresloval do podrobné mapy. Za tyto nedostatky tedy nese vinu školitel, případně zkrácení informací putujících mezi naší fakultou a lokalitami na severu Moravy, a do známkování studentky komisí se promítat nebudou. Kromě toho práce i tak poskytla dostatek výsledků, které jsou zjevně správné a intuitivní, takže i přes uvedené problémy je materiál kvalitní a po zestručnění předložené podoby i publikovatelný v odborných časopisech.

Jinak samotná tvorba práce probíhala poněkud v potu tváře, i když její výsledná podoba je myslím velmi slušná. Lenka si sama obstarala a přečetla dostupnou literaturu a v terénu zajistila veškerý sběr dat. Druhá skutečnost se nerozumí sama sebou - procházení či spíše prodírání se břehovými porosty podbeskydských toků by byla tvrdá dřina i pro řadu drsných hochů, studentka to však zvládla sama a jak vidno, přežila to (doufejme, že ve zdraví). Kromě toho se naučila během krátké doby spolehlivě vizuálně i akusticky rozpoznávat všechny ptáky, které měla ve svém sledovaném území, což opět není zdaleka jednoduché a řada kolegů se na takovou úroveň terénní ornitologie není schopna dostat i v horizontu několika let. Statistické zpracování už však představovalo větší problém, a ačkoliv veškeré testy, byť i dost obtížné, reprodukovala samostatně, nebyl jsem si úplně jistý, jestli všem svým výsledkům dokonale rozuměla. Při sestavování textu poněkud kontrastoval pečlivý a s nadhledem psaný Úvod s dosti stručnou a nepřiliš hlubokou Diskusí, kterou dlouho nebylo možné dotáhnout k mojí spokojenosti.

Přes všechny popsané problémy považuji práci za podařenou a navrhuji hodnotit  
známkou výborně.

Jiří Reif, školitel

21. 8. 2012